

تشخیص بیماری

پزشک برای تشخیص بیماری از موارد زیر استفاده می‌کند:

- شرح حال و معاینه عصبی کامل.
- بررسی قدرت عضلات و رفلکس‌ها.
- نوار عصب و عضله (EMG/NCS).
- آزمایش مایع نخاعی (Lumbar Puncture) در صورت نیاز.

آزمایش‌های تکمیلی برای رد سایر بیماری‌ها.

تعریف بیماری

سندرم گیلن باره یک بیماری نادر سیستم عصبی است که در آن سیستم ایمنی بدن به اشتباه به اعصاب محیطی حمله می‌کند. این بیماری معمولاً چند روز تا چند هفته پس از یک عفونت ویروسی یا باکتریایی ایجاد می‌شود و باعث ضعف عضلانی و اختلال در حرکت می‌گردد. بیشتر کودکان نسبت به بزرگسالان با تشخیص و درمان بموقع بهبود می‌یابند.

علائم بیماری

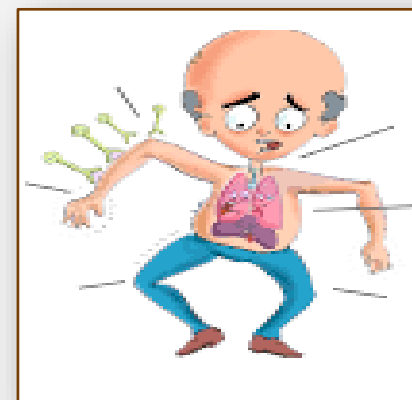
- ضعف و بی‌حسی در پاها که به تدریج به سمت بالا گسترش می‌یابد.
- درد عضلانی یا درد اندام‌ها.
- مشکل در راه رفتن و حفظ تعادل.
- کاهش یا از بین رفتن رفلکس‌های تاندونی.
- ضعف دست‌ها و بازوها.
- مشکل در بلع یا صحبت کردن در موارد شدید
- تنگی نفس و ضعف عضلات تنفسی در موارد شدید.

سندرم گیلن باره

(Guillain-Barré Syndrome)

گروه هدف : بیمار و خانواده

کد پمفلت سندرم گیلن باره (۰۲) ۱۴۰۵

گردآورنده	الهام سرتکی (سوپروایزر آموزش سلامت)
استاد علمی	دکتر محمد خواجه زاده بندری (فوق تخصص مغزو اعصاب کودکان)
منبع	www://pro.uptodatefree.ir/

درمان

درمان باید در بیمارستان و تحت نظر پزشک انجام شود:

- تزریق ایمونوگلوبولین وریدی (IVIG) که شایع‌ترین درمان در کودکان است.
- پلاسمافرز (تعویض پلاسما) در برخی موارد.
- مراقبت از تنفس و حمایت تنفسی در صورت ضعف عضلات تنفسی.
- کنترل درد با داروهای تجویز شده توسط پزشک.
- فیزیوتراپی و کاردرمانی برای حفظ قدرت عضلات در مراحل بعد درمان
- مراقبت‌های تغذیه‌ای و حمایتی.

پیشگیری

راه قطعی برای پیشگیری از سندرم گیلن باره وجود ندارد، اما موارد زیر می‌تواند خطر برخی عفونت‌های محرک بیماری را کاهش دهد:

- شستشوی مرتب دست‌ها.
- رعایت بهداشت فردی.
- مراجعه به پزشک در صورت بروز عفونت‌های شدید یا طولانی‌مدت.
- پیگیری منظم درمان و جلسات توانبخشی پس از ترخیص.

چه زمانی باید فوراً به پزشک مراجعه کرد؟

- افزایش ناگهانی ضعف عضلانی.
- مشکل در تنفس یا بلع.
- کاهش سطح هوشیاری.
- درد شدید یا غیرقابل کنترل.
- ناتوانی در راه رفتن یا نشستن.

پیام مهم

اکثر کودکان مبتلا به سندرم گیلن باره با درمان مناسب و توانبخشی تدریجی بهبود قابل توجهی پیدا می‌کنند. پیگیری منظم درمان و همکاری خانواده نقش مهمی در روند بهبودی کودک دارد.

